

KESKKONNAMINISTER
MÄÄRUS

Tallinn

2019 nr

**Nõuded reovee puhastamise ning heit-, sademe-,
kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee suublasse
juhtimise kohta, nõuetele vastavuse hindamise meetmed
ning saasteainesisalduse piirväärtused ¹**

Määrus kehtestatakse veeseaduse § 128 lõike 7, § 129 lõike 5 ja § 130 lõigete 2 ja 4 alusel.

**1. peatükk
ÜLDSÄTTED**

§ 1. Määruse reguleerimis- ja kohaldamisala

(1) Määrusega kehtestatakse:

- 1) nõuded reovee puhastamise kohta;
- 2) nõuded heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee (edaspidi ka *kasutatud vesi*) suublasse juhtimise kohta;
- 2) punktides 1 ja 2 nimetatud nõuetele vastavuse hindamise meetmed;
- 3) suublasse juhitava kasutatud vee saasteainesisalduse ja muude reostusnäitajate (edaspidi *reostusnäitajad*) piirväärtused.

(2) Määrust ei kohaldata heitvee laevalt merre juhtimisele ning vesiviljelusvee suublasse juhtimisele.

§ 2. Mõisted

(1) Kaevandusvesi käesoleva määruse tähenduses on kaevandusest väljapumbatav või ärajuhitav vesi, eesmärgiga hoida kaevandus maavara kaevandamiseks piisavalt kuivana.

(2) Karjäärivesi käesoleva määruse tähenduses on karjääri kogunenud ja sealt väljapumbatav või ärajuhitav vesi.

(3) Jahutusvesi käesoleva määruse tähenduses on üksnes jahutamiseks kasutatud vesi, kuhu kasutamise käigus ei lisandu täiendavaid saasteaineid ning mis juhitakse peale kasutamist suublasse.

(4) Kasutatud vee pinnasesse juhtimine käesoleva määruse tähenduses on vee hajutatult pinnasesse immutamine.

§ 3. Reovee puhastusviisid ja reostusnäitaja piirväärtus

(1) Reovett puhastatakse üldjuhul mehaaniliselt, bioloogiliselt, keemiliselt ja füüsikaliskemiliselt või nende puhastusviisidega kombineeritult.

(2) Reovee mehaaniline puhastamine ehk primaarne puhastamine on reoveest reoainete kõrvaldamine, mille korral reovee puhastusaste peab olema biokeemilise hapnikutarbe poolest suurem 20%-st või sellega võrdne ja heljuvaine (heljumi ehk hõljuvaine) sisalduse poolest suurem 50%-st või sellega võrdne.

(3) Reovee bioloogiline puhastamine ehk sekundaarne puhastamine on reoveest reoainete kõrvaldamine bioloogiliste protsesside toimet, mille tulemusel heitvesi vastab vähemalt käesoleva määruse lisa 1 tabelis 1 esitatud heitvee piirväärtustele biokeemilise hapnikutarbe, heljuvaine ja keemilise hapnikutarbe osas.

(4) Reovee süvapuhastamine ehk tertsiaarne puhastamine on reovee puhastusviis, mille tulemusel heitvesi vastab vähemalt lisa 1 tabelis 1 esitatud heitvee piirväärtustele biokeemilise hapnikutarbe, keemilise hapnikutarbe, üldlämmastiku, üldfosfori ja heljuvaine osas.

(5) Reostusnäitaja piirväärtus on käesolevas määruses sätestatud maksimaalne lubatud saasteaine sisaldus suublasse juhitas kasutatud vees, või vett iseloomustav muu omadus nagu näiteks temperatuur, mille ületamise korral loetakse vesi üle kahjutuspiiri rikutuks.

§ 4. Saasteallika koormus

(1) Saasteallika koormust väljendatakse inimekvivalentides (edaspidi *ie*) ja arvutatakse aasta kestel saasteallika suurima nädalakeskmise saasteaine hulga alusel.

(2) Biokeemiline hapnikutarve (edaspidi BHT_7) on milligrammides väljendatud hapnikuhulk, mis kulub mikroobidel ühes liitris vees oleva orgaanilise aine lagundamiseks seitsme ööpäeva jooksul.

(3) Keemilise hapnikutarbe (edaspidi KHT_{Cr}) analüüsimiseks kasutatakse Eesti standardit EVS-ISO 15705 või meetodit, mis annab samaväärseid tulemusi.

(4) KHT_{Cr} käesoleva määruse tähenduses on veeproovi töötlemisel dikromaadiga kindlates tingimustes kulunud ekvivalentne hapnikumass mahuühiku kohta.

(5) Reoveepuhasti või muu saasteallika rajamisel või rekonstrueerimisel määrab esialgse saasteallika koormuse veeloa või muu veeheidet reguleeriva loa andja (edaspidi *loa andja*) projekteeritud koormuse alusel kuni reoveepuhasti häälestamise lõpuni või veeloas või muus veeheidet reguleerivas loas (edaspidi *luba*) määratud tähtpäevani. Pärast esialgse koormuse määramist peab loa omaja määrama tegeliku koormuse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatule.

(6) Reoveepuhasti või muu saasteallika koormus määratakse loa taotleja või loa omaja korraldatud veeproovide analüüsi ja vooluhulga mõõtmise tulemuste alusel.

(7) Reoveepuhastil või muul saasteallikal, mille koormus on 2000 ie või rohkem, määratakse koormus üks kord aastas.

(8) Reoveepuhastil või muul saasteallikal, mille koormus on alla 2000 ie, määratakse koormus üks kord viie aasta jooksul või siis, kui toimub oluline muudatus reoveepuhasti või muu saasteallika töös.

(9) Reoveepuhastil või muul saasteallikal, mille koormus on alla 50 ie, määratakse koormus loa andja nõudmisel või siis, kui toimub oluline muudatus reoveepuhasti või muu saasteallika töös.

(10) Reoveepuhasti või muu saasteallika koormuse määramiseks peab reoveepuhastisse sisenevast reoveest võtma seitse keskmistatud veeproovi ühe nädala kestel ja mõõtma vooluhulka vastavalt veeseaduse § 236 lõike 7 alusel kehtestatud proovivõtumeetoditele loas määratud aegadel. Seitsme päeva jooksul võetud keskmistatud proovid ja vooluhulgad tuleb mõõta ja analüüsida eraldiseisvate proovidenäidete, et nädalal jooksul tekib kokku seitse proovi tulemust.

(11) Reoveepuhasti või muu saasteallika koormuse määramisel vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 10 ei lähe arvesse proovid, mis on võetud vihmavahetuse või muude erakorraliste ilmastikuolude, näiteks lume kiire sulamise ajal.

2. peatükk

NÕUDED HEIT-, SADEME-, KAEVANDUS-, KARJÄÄRI- JA JAHUTUSVEE SUUBLASSE JUHTIMISE KOHTA

§ 5. Veekogusse või pinnasesse juhitava heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee reostusnäitajate piirväärtused ja reovee puhastusastmed

(1) Heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee suublasse juhtimisel tuleb tagada, et vee- ja veega seotud maismaaökosüsteemide seisund ei halveneks.

(2) Veekogusse või pinnasesse juhitava vee reostusnäitajad peavad vastama käesoleva määruse lisas 1 esitatud piirväärtustele või reovee puhastusastmetele sõltuvalt reoveekogumisala koormusest.

(3) Kui reoveekogumisala puudub, lähtutakse reostusnäitajate piirväärtuste või puhastusastmete määramisel reoveekogumisala koormuse asemel reoveepuhasti koormusest ning reoveepuhasti koormuse puudumisel saasteallika koormusest.

(4) Kui saasteallika koormust ei ole võimalik käesoleva määruse § 4 lõike 1 kohaselt inimekvivalentides väljendada, määrab loa andja reostusnäitajate piirväärtused või reovee puhastusastmed arvestusega, et ärajuhitav vesi ei põhjustaks suubla seisundi halvenemist.

(5) Käesoleva määruse lisas 1 kehtestatud erandid tekstiili-, keemia-, tselluloosi-, nafta-, puidu- ja toiduainetööstuse ettevõtte heitvee või prügila heitvee saasteainete sisalduse kohta kehtivad ainult asula ühiskanalisatsioonist eraldi asetseva heitveelaskme kaudu suublasse juhitava heitvee jaoks.

(6) Loaga määratakse reovee puhastusastmed vaid juhul, kui suublasse juhitava kasutatud vee vastavus reostusnäitajate piirväärtustele ei ole saavutatav tavapärase biokeemilise puhastuse tulemusena ning lisatehnoloogiate rakendamine tooks kaasa ebalproportsionaalseid kulutusi.

(7) Heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee ning muude saasteainete suublasse juhtimise kohta nõuete määramisel on loa andjal õigus veeseaduse § 132 lõigetes 1 ja 2 sätestatud arvestades määrata suubla seisundist sõltuvalt rangemaid reostusnäitajate piirväärtusi või reovee puhastusastmeid, kui on esitatud käesoleva määruse lisas 1.

§ 6. Täiendavad nõuded karstijärve juhitava kasutatud vee kohta

(1) Karstijärve juhitava kasutatud vee reostusnäitajad peavad vastama käesoleva määruse lisas 1 esitatud piirväärtustele või reovee puhastusastmetele, mis kehtivad reoveekogumisala kohta, mille koormus on üle 100 000 ie.

(2) Karstijärve juhitud kasutatud vesi ei tohi sisaldada üle 0,1 mg/l nitriteid ja üle 45 mg/l nitraate.

(3) Loa andja võib karstijärve juhitud veele määrata vees sisalduvate kolibakterite arvu piirväärtuse.

§ 7. Täiendavad nõuded sademevee suublasse juhtimise kohta

(1) Lahkvoolsest sademeveekanalisisatsioonist tohib sademeveelaskme kaudu suublasse juhtida sademevett, mille reostusnäitajad ei ületa käesoleva määruse lisas 1 sätestatud piirväärtusi, mis kehtivad reoveekogumisala kohta, mille koormus on 2000–9999 ie, välja arvatud heljuvaine sisaldus, mis ei tohi ületada 40 mg/l ja naftasaaduste sisaldus, mis ei tohi ületada 5 mg/l.

(2) Turbakaevandusest ärajuhitud sademeveele kohalduvad käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud piirväärtused.

(3) Sademeveelase ei tohi:

- 1) seisuveekogu korral asuda lähemal kui 200 meetrit supelranna või supluskoha välispiirist;
- 2) vooluveekogu korral asuda lähemal kui 200 meetrit supelranna või supluskoha välispiirist ülesvoolu ja lähemal kui 50 m supelranna või supluskoha välispiirist allavoolu.

(4) Sademevee suublasse juhtimisel veeseaduse § 129 tähenduses peab immutussügavus olema aasta ringi hinnanguliselt vähemalt 1,2 m ülalpool põhjavee kõrgeimat taset ning jääma hinnanguliselt vähemalt 1,2 m kõrgemale aluspõhja kivimitest.

(5) Ühisvoolsest kanalisatsioonist tohib sademevett vihmavalingu ajal ülevoolude kaudu suublasse juhtida koos reoveega vahekorras vähemalt neli ühele. Ühisvoolse kanalisatsiooni

ülevoolud peavad olema projekteeritud nii, et need hakkavad tööle vaid siis, kui suublasse juhitud heitvees sisaldub üks osa reovett ja vähemalt neli osa sademevett. Reovee ja sademevee vooluhulkade suhtarv määratakse ehitusprojektiga arvutuslikult.

(6) Ühisvoolse kanalisatsiooni ülevoolude kaudu suublasse juhitud sademevee ja reovee segu suhtes ei kohaldata käesoleva määruse lisas 1 esitatud nõudeid.

(7) Sademevee juhtimiseks maaparandussüsteemi on vajalik Põllumajandusameti kooskõlastus vastavalt maaparandusseadusele.

(8) Sademeveele on kohustuslik loaga määrata vähemalt heljuvaine, naftasaaduste, keemilise hapnikutarbe ja biokeemilise hapnikutarbe sisalduse piirväärtused koos vastava seirekohustusega. Muud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud reostusnäitajate piirväärtused ja seirenõuded määratakse loas vastavalt sademevee päritolule ja riskihinnangule.

(9) Turbakaevandusest ärajuhitavale sademeveele on kohustuslik loaga määrata lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 8 nimetatule ka üldlämmastiku ja üldfosfori sisalduse piirväärtused koos vastava seirekohustusega. Muud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud reostusnäitajate piirväärtused ja seirenõuded määratakse loas vastavalt sademevee päritolule ja riskihinnangule.

§ 8. Täiendavad nõuded heitvee suublasse juhtimise kohta

(1) Kui heitvee juhtimine kaugel asuvasse veekogusse ei ole majanduslikult põhjendatud ning põhjavee seisundi halvenemise ohtu ei ole, võib heitvett juhtida pinnasesse, arvestades veeseaduse § 124 lõigetes 3, 4 ja 6 sätestatud erisusi, järgmistes kogustes:

- 1) kuni 50 m³ ööpäevas kaitstud, suhteliselt kaitstud ja keskmiselt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee bioloogilist puhastamist;
- 2) kuni 5 m³ ööpäevas kaitstud, suhteliselt kaitstud ja keskmiselt kaitstud põhjaveega aladel, kasutades vähemalt reovee mehaanilist puhastamist;
- 3) kuni 5 m³ ööpäevas nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee mehaanilist puhastamist juhul, kui puhastatakse ainult olmereovett, välja arvatud vesikäimlast pärit reovesi;
- 4) kuni 10 m³ ööpäevas kaitsmata ja nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee bioloogilist puhastamist;
- 5) 10–50 m³ ööpäevas kaitsmata ja nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee süvapuhasust, mille tulemusel heitvesi vastab nõuetele, mis on käesoleva määruse lisas 1 esitatud reoveekogumisala kohta, mille koormus ületab 100 000 ie.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 5 sätestatud juhul ei tohi pinnasesse juhitud heitvesi sisaldada üle 0,1 mg/l nitriteid ja üle 45 mg/l nitraate. Loas võib määrata pinnasesse juhitud heitvees sisalduvate kolibakterite arvu piirväärtuse.

(3) Heitvee immutussügavus peab olema aasta ringi hinnanguliselt vähemalt 1,2 m ülalpool põhjavee kõrgeimat taset ning jääma hinnanguliselt 1,2 m kõrgemale aluspõhja kivimitest.

(4) Heitvee juhtimiseks maaparandussüsteemi on vajalik Põllumajandusameti kooskõlastus vastavalt maaparandusseadusele.

(5) Heitveele on kohustuslik loaga määrata vähemalt biokeemilise hapnikutarbe, keemilise hapnikutarbe, heljuvaine ning üldlämmastiku ja üldfosfori sisalduse piirväärtused sõltuvalt koormusest koos vastava seirekohustusega. Muud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud reostusnäitajate piirväärtused ja seirenõuded määratakse loas vastavalt reovee päritolule ja riskihinnangule.

(6) Tööstusettevõtete heitvee suublasse juhtimisel on loa andjal õigus määrata suublasse juhitava heitveele temperatuuri vahemik, et vältida temperatuurist põhjustatud negatiivset mõju vee ökosüsteemile.

§ 9. Täiendavad nõuded kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee suublasse juhtimise kohta

(1) Kaevandus- ja karjäärivett tohib suublasse juhtida, kui reostusnäitajad ei ületa käesoleva määruse lisas 1 sätestatud piirväärtusi, mis kehtivad reoveekogumisala kohta, mille koormus on 2000–9999 ie, välja arvatud heljuvaine sisaldus, mis ei tohi ületada 40 mg/l.

(2) Jahutusvett tohib suublasse juhtida, kui selle reostusnäitajad ei ületa käesoleva määruse lisas 1 sätestatud piirväärtusi, mis kehtivad reoveekogumisala kohta, mille koormus on 2000–9999 ie.

(3) Kui jahutusvee kasutamise käigus ei lisandu vette täiendavaid saasteaineid, siis sellist tegevust ei loeta saasteainete keskkonda juhtimiseks, kuid jahutusvee suublasse juhtimisele säilib loa kohustus.

(4) Kaevandus- ja karjääriveele on loaga kohustuslik määrata vähemalt biokeemilise hapnikutarbe, keemilise hapnikutarbe, pH ja heljuvaine sisalduse piirväärtused koos vastava seirekohustusega. Muud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud reostusnäitajate piirväärtused ja seirenõuded määratakse loas sõltuvalt kaevandatavast maavarast ja vastavalt kaevandusest või karjäärist ärajuhitava vee päritolule ning riskihinnangule.

(5) Põlevkivikaevandustes ja -karjäärides on lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatule kohustuslik määrata loaga ka ühe- ja kahealuseliste fenoolide sisalduse piirväärtused ja seirenõuded ning sulfaatide seirenõuded. Muud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud reostusnäitajate piirväärtused ja seirenõuded määratakse loas vastavalt kaevandusest või karjäärist ärajuhitava vee päritolule ning riskihinnangule.

(6) Jahutusveele on kohustuslik loaga määrata vähemalt biokeemilise hapnikutarbe ja pH piirväärtused ning ärajuhitava jahutusvee temperatuurivahemik koos vastava seirekohustusega. Muud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud reostusnäitajate piirväärtused ja seirenõuded määratakse loas vastavalt jahutusvee päritolule ja riskihinnangule.

§ 10. Nõuded ohtlikku ainet sisaldava heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee veekogusse või pinnasesse juhtimise kohta

(1) Suublasse juhitud heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvesi peab ohtlike ainete osas vastama käesoleva määruse lisas 1 sätestatud piirväärtustele arvestades käesoleva määruse § 7 lõigetes 1 ja 6 sätestatud erisusi.

(2) Loodusliku leidumisega ainete, nagu näiteks vask, tsink, baarium ja nende ühendid ning fluoriidid, esinemise korral võib loa andja isiku põhjendatud taotluse korral ohtlikule ainele piirväärtuse seadmisel lähtuda võetava vee looduslikust foonist, suurendades fooni võrra loasse määratavat piirväärtust. Eelnimetatud erand märgitakse keskkonnavaloes ainepiirväärtusena.

(3) Ohtliku aine puudumise tuvastamiseks rakendatakse käesoleva määruse lisas 1 esitatud aine mõõteprintsipi näitaja analüüsimisel uuritavas maatriksis.

(4) Kui vesi juhitakse tagasi samasse veekogusse, kust see võeti, ning veekasutuse käigus ei lisandu vette täiendavaid ohtlikke aineid, siis sellist tegevust ei loeta ohtlike ainete keskkonda juhtimiseks.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud ohtlike ainete piirväärtusi võib ületada või aine mitteleidumise nõude võib jätta järgimata heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvee juhtimisel veekogusse, kui loa omaja või taotleja esitab vastavasisulise taotluse loa andjale ning kui täidetakse kõik järgmised tingimused:

1) loa omaja või taotleja tõendab, et nõuete kohene täitmine ei ole sotsiaal-majanduslikel põhjustel võimalik;

2) loa omaja või taotleja esitab loa andjale ettepaneku ohtliku aine või ainete segunemispirkonna kohta, sealhulgas kirjeldab selle määramise meetodikat ja märgib segunemispirkonna paiknemise kaardil;

3) loa omaja või taotleja koostab nõuete täitmiseks tegevuskava projekti ja esitab selle loa andjale;

4) loa omaja või taotleja tagab ja tõendab regulaarse seirega, et heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvee veekogusse juhtimine ei põhjusta veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud ohtliku aine pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtuse ületamist väljaspool segunemispirkonda, välja arvatud juhul, kui veekogus ületatakse ohtliku aine sisalduse piirväärtus fooni tõttu.

(6) Loa andja kinnitab segunemispirkonna kirjelduse ja kaardi ning tegevuskava loa lisana või esitab põhjendused nende kinnitamata jätmise kohta loamenetluse tähtaja jooksul.

(7) Loa omaja tegutseb loa andja kinnitatud tegevuskava järgi, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud juhul.

(8) Kui loa omaja või taotleja rakendab tööstusheite seaduse mõistes parimat võimalikku tehnikat, siis otsustab tegevuskava koostamise vajaduse loa andja, arvestades loa omaja või taotleja põhjendatud selgitusi käesoleva paragrahvi lõike 5 punkti 3 suhtes erandi kohaldamiseks.

(9) Heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee juhtimisel pinnasesse võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud ohtlike ainete piirväärtusi ületada, kui on täidetud käesoleva paragrahvi lõike 5 punktides 1 ja 3 ning lõikes 7 sätestatud tingimused.

§ 11. Ohtliku aine segunemispirkond ja nõuded selle määramise kohta

(1) Käesoleva paragrahvi nõuded kehtivad ainult käesoleva määruse § 10 lõikes 5 sätestatud juhul.

(2) Ohtliku aine segunemiskiirkond on heite keskkonda laskmise kohaga piirnev veekogu osa, milles mitterõuetekohase heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvee tõttu võib veekogus olev vesi ületada veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud ohtliku aine pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtust, kui see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust mainitud piirväärtusele.

(3) Ohtliku aine segunemiskiirkonna keskpunkt on heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvee väljalask ja välispiir on väljalasule lähim proovivõtupunkt, milles mitte üheski veest võetud proovis ei või ohtliku aine sisaldus ületada veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtust.

(4) Vooluveekogus soovituslik segunemiskiirkonna ulatus on väljalasust 10-kordne vooluveekogu laius või 1 km, olenevalt sellest, kumb on väiksem, kuid mis ei ületa 10% terve veekogu pikkusest.

(5) Rannikumeres ja seisuveekogus soovituslik segunemiskiirkonna ulatus on mahuga 2000 m³ väljalasu ümbruses.

(6) Segunemiskiirkonna määramisel võib aluseks võtta käesoleva paragrahvi lõigetes 4 ja 5 sätestatud soovitusliku segunemiskiirkonna ulatuse või määrata sellest väiksema segunemiskiirkonna. Mõlemal juhul tuleb veeproovide tulemuste alusel tagada, et ohtlikku ainet sisaldav heide ei põhjusta veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud ohtliku aine pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtuse ületamist segunemiskiirkonnast väljaspool.

(7) Segunemiskiirkonna võib määrata soovituslikust segunemiskiirkonnast suuremana, juhul kui vahetult soovitusliku segunemiskiirkonna piirist väljaspool ületatakse veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud ohtliku aine pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtust. Sellisel juhul tuleb segunemiskiirkonna ulatust vähendada käesoleva paragrahvi lõikes 4 või 5 sätestatud ulatuseni vastavalt käesoleva määruse §-s 12 nimetatud tegevuskavale.

(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud segunemiskiirkond tuleb veeproovide tulemuste alusel määrata, arvestades, et ohtlikku ainet sisaldava heide ei põhjusta veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud ohtliku aine pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtuse ületamist segunemiskiirkonnast väljaspool.

(9) Kui suublaks olevas veekogu vees on veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud ohtliku aine pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtus fooni tõttu ületatud, siis määratakse segunemiskiirkond käesoleva paragrahvi lõikes 4 või 5 esitatud ulatusega.

(10) Kui mitme ohtliku aine korral ületatakse ohtliku aine heite piirväärtus või tuvastatakse leidumine heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvees ja on vaja määrata mitme ohtliku aine segunemiskiirkond, siis määratakse kõigi ohtlike ainete kohta üks ühine segunemiskiirkond lähtuvalt kõige suurema ulatusega segunemiskiirkonnast.

§ 12. Tegevuskava

(1) Käesoleva määruse paragrahvi 10 lõikes 1 sätestatud nõuete täitmiseks koostab loa taotleja või loa omanik tegevuskava projekti kuueks aastaks nende ainete kohta, mida käesoleva määruse lisa 1 kohaselt heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvees leiduda ei või, ja kaheteistkümneks aastaks nende ainete kohta, millele on käesoleva määruse lisa 1 kohaselt kehtestatud konkreetne numbriline piirväärtus.

(2) Tegevuskava projekt peab sisaldama järgmisi loa omaja või taotleja tegevuste kirjeldusi:

1) lepinguliste klientide poolt temale kuuluvasse või hallatavasse kanalisatsiooni juhitavate ohtlike ainete tuvastamine ja nende sisalduse määramine ning nende ainete sisalduse vähendamine või ainete keskkonda juhtimise lõpetamine, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat;

2) reoveepuhastusprotsessi käigus lisanduvate ohtlike ainete sisalduse vähendamine või nende lisamise lõpetamine, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat;

3) reoveepuhastusprotsessi tehnoloogilise lahenduse muutmine, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat;

4) heite väljalasjuures ohtlike aineid sisaldava heite tõhus hajutamine või kiire segunemise soodustamine või heitega seotud vooluhulkade ja ohtlike ainete sisalduse dünaamika muutmine, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat;

5) segunemiskiirkonna seireplaan tegevuskava kestel.

(3) Segunemiskiirkonna seireplaan sisaldab andmeid selle kohta, milliste ajavahemike järel ja millistest kohtadest veeproove tuleb võtta, et tõendada segunemiskiirkonna ulatuse vähenemist.

(4) Tegevuskava kohast segunemiskiirkonna seiret tuleb teha vahetult väljaspool segunemiskiirkonna välispiiri, kui segunemiskiirkond on määratud vastavalt käesoleva määruse § 11 lõikele 6. Kui segunemiskiirkond on määratud vastavalt käesoleva määruse § 11 lõikele 7, siis tuleb seiret teha ka vahemikus, mis jääb soovitusliku ja tegeliku segunemiskiirkonna vahele.

(5) Kui segunemiskiirkond on moodustatud loodusliku leidumisega ainete, nagu näiteks vask, tsink, baarium ja nende ühendid ning fluoriidid, suure sisalduse tõttu heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- või jahutusvee ja koheseks heite vähendamiseks puuduvad loa omajal sotsiaal-majanduslikult põhjendatud meetmed, võib loa andja otsusel tegevuskava sisu piirduda segunemiskiirkonna seirega.

(6) Loa omaja esitab loa andjale ülevaate tegevuskava täitmisest tegevuskava tähtaja lõppemisel ja iga kolme aasta tagant tegevuskava täitmise seisust, ning vajaduse korral ettepaneku tegevuskava muutmiseks või ettepaneku segunemiskiirkonna ulatuse vähendamiseks, kui ei ole saavutatud vastavus käesoleva määruse § 10 lõikes 1 sätestatud nõuetele.

(7) Segunemiskiirkonna ulatuse vähendamata jätmine on põhjendatud juhul, kui segunemiskiirkond on määratud käesoleva määruse § 11 lõike 6 kohaselt või loa omaja tõendab, et tegevuskavas kavandatu elluviimisest hoolimata ei ole segunemiskiirkonna ulatus muutunud või kui veekogus ületatakse ohtliku aine veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud pinnavee keskkonna kvaliteedi piirväärtus fooni tõttu.

(8) Kui tegevuskava tähtaja jooksul ei ole täidetud käesoleva määruse § 10 lõikes 1 sätestatud nõuded ja loa omaja tõendab, et ta on ellu viinud kõik tegevuskavas kavandatud toimingud ning kasutab ohtlike ainete eemaldamiseks reoveest teada olevat parimat võimalikku tehnikat, siis koostatakse uus tegevuskava käesolevas määruses sätestatud korra kohaselt.

§ 13. Suubla seire

(1) Loa andja määrab loaga suubla seire kohustuse suublasse juhitevate heit-, kaevandus- ja karjääriveele. Sademe- ja jahutusveele määrab loa andja suubla seire nõude üksnes juhul, kui on alust arvata, et ärajuhitav vesi omab mõju suublaks oleva vee ökosüsteemile.

(2) Loa omaja teeb loas märgitud heitvee reostusnäitajate, sealhulgas ohtlike ainete seiret heitvee suublas heitvee väljalaskme mõju piirkonnas loas nõutud kohtades ja sagedusega.

(3) Suubla seiresse määrab loa andja saasteained, mis sisalduvad saasteallikast ärajuhitavas vees ning mille keskmine sisaldus ärajuhitavas vees on piisavalt kõrge, mis annab alust arvata, et need võivad omada mõju suubla vee ökosüsteemile.

(4) Suubla seire sagedus ärajuhitava heit-, kaevandus- ja karjääriveele määratakse vähemalt üks kord aastas, kuid mitte sagedamini kui üks kord kvartalis.

(5) Ohtliku aine sisaldust mõõdetakse loas määratud sagedusega kuni käesoleva määruse §-s 12 nimetatud tegevuskava lõpuni. Loa andja võib määrata mõõtmiste sageduse kuni 12 korrani aastas, kui see on majanduslikult, tehniliste teadmiste või eksperdiarvamusega põhjendatud.

3. peatükk

HEIT-, SADEME-, KAEVANDUS-, KARJÄÄRI- JA JAHUTUSVEE VEEKOGUSSE VÕI PINNASSESSE JUHTIMISE NÕUETELE VASTAVUSE HINDAMISE MEETMED

§ 14. Nõuded reo-, heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusveest proovide võtmise ja analüüsimise kohta

(1) Heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee saasteainete ning ohtlike ainete sisalduse ja heitvee pH määramiseks peab vee erikasutaja tagama loaga määratud kohtadest proovide võtmise ning korraldama proovide analüüsi.

(2) Esinduslikke proove peab olema võimalik võtta reoveepuhastisse sisenevast reoveest ja suublasse juhitevate heit-, sademe-, kaevandus-, karjääri- ning jahutusveest.

(3) Alla 5 m³ heitvee ööpäevas pinnasesse juhtimisel imbsüsteemi kaudu peab olema võimalik võtta esinduslikke proove üksnes reoveepuhastisse sisenevast reoveest.

(4) Kui reoveepuhasti või muu saasteallika koormus on 2000 ie või suurem, peavad proovid olema keskmistatud proportsioonis vooluhulgaga või keskmistatud ajaliselt 24-tunnise proovikogumisajaga.

(5) Kui saasteallika koormust ei ole võimalik väljendada inimekvivalentides või kui reoveepuhasti või muu saasteallika koormus on alla 2000 ie, määratakse proovide võtmise nõuded loaga.

(6) Proovi võtmisel tuleb tagada proovi esinduslikkus ning proovi võtmine peab vastama veeseaduse § 236 lõike 7 alusel kehtestatud proovivõtumeetoditele.

(7) Biotiikide väljavoolus heitvee KHT, BHT₇ ja heljuvaine sisalduse analüüsimiseks võetud proove filtreeritakse eeltöötlemise käigus läbi filtri, mille ava läbimõõt on 100 µm. Heljumi kontsentratsioon filtreerimata heitveeproovis ei tohi ületada 150 mg/l.

(8) Sademeveeproov tuleb võtta vooluhulgaga proportsionaalse või ajas keskmistatud proovina.

(9) Loa omaja poolt tehtav sademevee omaseire proov võib olla punktproov, kui see on võetud 30 minuti jooksul pärast sademevee äravoolu algust.

(10) Sademevee vooluhulk on soovituslik arvutada standardis EVS 848:2013 „Väliskanalisatsioonivõrk” või muus samaväärses standardis sätestatud meetodika alusel, kui õigusaktiga ei ole sätestatud teisiti.

§ 15. Proovivõtu sagedus 2000 ie ja suurema koormusega reoveepuhastist või muust saasteallikast ärajuhitava vee reostusnäitajate, välja arvatud ohtlike ainete sisalduse, määramiseks ning puhastusastmete väljaselgitamiseks

(1) Heitveest või muust saasteallikast ärajuhitava vee proovivõtu sagedus, välja arvatud proovivõtt ohtlike ainete sisalduse määramiseks, peab olema vähemalt:

- 1) 12 proovi aastas, kui reoveepuhasti või muu saasteallika koormus on 2000–49 999 ie;
- 2) 24 proovi aastas, kui reoveepuhasti või muu saasteallika koormus on suurem kui 49 999 ie.

(2) Kui reoveepuhasti või muu saasteallika koormus on 2000–9999 ie ja kui esimesel aastal loa andmise päevast arvates kõik 12 heitvee proovi vastavad käesolevas määruses sätestatud reostusnäitajate piirväärtustele, võib edaspidi võtta neli proovi aastas. Kui neljast võetud proovist kas või ühe proovi näitajad on suuremad käesolevas määruses sätestatud reostusnäitajate piirväärtustest, peab järgmisel aastal võtma 12 proovi.

(3) Kui reoveepuhasti või muu saasteallika koormus on üle 2000 ie, peab vee erikasutaja iga-aastase reoveepuhasti või muu saasteallika koormuse määramise ajal välja selgitama puhastusastme.

(4) Puhastusastme väljaselgitamiseks tuleb võtta proovid ühel ajal nii reoveepuhastisse või muusse saasteallikasse sisenevast veest kui ka sealt väljuvast veest. Puhastusastet tuleb hinnata üks kord aastas ühe siseneva vee ja ühe väljuva vee keskmistatud proovi alusel.

§ 16. Proovivõtu sagedus ohtlike ainete sisalduse väljaselgitamiseks, sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee ning alla 2000 ie koormusega reoveepuhasti heitvee ja reovee

ning muust saasteallikast ärajuhitava vee reostusnäitajate määramiseks ning puhastusastmete väljaselgitamiseks

(1) Kui reoveepuhasti koormus on alla 2000 ie või kui hinnatakse sademe-, kaevandus-, karjääri-, jahutus- või muust saasteallikast ärajuhitava vee saasteainete sisaldust või hinnatakse ohtlike ainete sisaldust, määratakse suublasse juhitava kasutatud vee proovivõtu sagedus loaga.

(2) Kui reoveepuhasti koormus on alla 2000 ie, peab vee erikasutaja reovee puhastusastme väljaselgitamiseks võtma proovi reoveepuhastisse sisenevast reoveest. Võetud proov võib olla punktproov. Proov tuleb võtta üks kord aastas.

(3) Kui reoveepuhasti koormus on alla 50 ie, peab vee erikasutaja reovee puhastusastme väljaselgitamiseks võtma loa andja nõudmisel proovi reoveepuhastisse sisenevast reoveest. Võetud proov võib olla punktproov.

(4) Reovee puhastusastme väljaselgitamiseks tuleb võtta proovid ühel ajal nii reoveepuhastisse sisenevast reoveest kui ka sealt väljuvast heitveest.

(5) Proovivõtu sagedus ja koht sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee ning muu saasteallika korral reostusnäitajate määramiseks täpsustatakse loas. Sademe-, kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee ning muu saasteallika proove tuleb võtta vähemalt üks kord aastas, kuid mitte sagedamini kui üks kord kvartalis.

(6) Reostusnäitajate ja ohtlike ainete sisalduse määramiseks sademevees ei võeta proovi vihmavalingu või muude erakorraliste ilmastikuolude, näiteks lume kiire sulamise ajal.

§ 17. Heitvee käesoleva määruse nõuetele vastavuse hindamine riigi aruandluse tarbeks

(1) Heitvee kvaliteedi vastavust käesoleva määruse nõuetele hindab esitatud andmete alusel riigi aruandluse tarbeks vähemalt üks kord aastas Keskkonnaagentuur.

(2) Heitvesi loetakse käesoleva määruse nõuetele vastavaks, kui aasta jooksul ei ole olnud proove, mille BHT₇, KHT ja heljuvaine sisaldus ületavad käesoleva määruse lisa 1 kohaseid piirväärtusi rohkem, kui käesoleva määruse lisa 2 esitatud tabeli järgi on lubatud.

(3) Tulenevalt käesoleva paragrahvi lõikest 2 ei tohi BHT₇ ja KHT väärtus olla proovis üle kahe korra suurem käesoleva määruse lisa 1 sätestatud piirväärtusest. Kui proovi BHT₇ ja KHT väärtused ületavad käesoleva määruse lisa 1 sätestatud piirväärtusi üle kahe korra, loetakse heitvesi käesoleva määruse nõuetele mittevastavaks.

(4) Kui heljuvaine sisaldus proovis ületab käesoleva määruse lisa 1 kohast piirväärtust üle 2,5 korra, loetakse heitvesi käesoleva määruse nõuetele mittevastavaks.

(5) Üldfosfori ja üldlämmastiku sisaldust arvutatakse aasta jooksul võetud proovide keskmisena ning keskmistatud proovi tulemus peab vastama käesoleva määruse lisa 1 kehtestatud heitvee piirväärtustele.

(6) Heitvee reostusnäitajate käesoleva määruse nõuetele vastavuse hindamisel ei lähe arvesse vihmavalingu või muude erakorraliste ilmastikuolude, näiteks lume kiire sulamise ajal võetud proovid.

4. peatükk

RAKENDUSSÄTTED

§ 18. Määruse rakendamine

(1) Käesoleva määruse § 7 lõikes 7 ja § 8 lõikes 4 sätestatud Põllumajandusameti kooskõlastuse nõuet ei kohaldata kanalisatsiooniehitistele, mis on rajatud enne 2013 aasta 1. jaanuari.

(2) Käesoleva määruse § 10 lõikes 2 ja muude lisas 1 sätestatud reostusnäitaja piirväärtuse määramise erisuste kohaldamiseks esitab isik vastavasisulise taotluse loa andjale.

(3) Enne käesoleva määruse jõustumist antud vee erikasutusload viiakse käesoleva määruse nõuetega kooskõlla hiljemalt 2020. aasta 30. juuniks.

(4) Kaevandus-, karjääri- ja jahutusveele kehtib keskkonnatasude seaduses sätestatud heitvee regulatsioon kuni 2020. aasta 30. juunini.

¹ Nõukogu direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40–52), muudetud direktiiviga 98/15/EÜ (EÜT L 67, 7.3.1998, lk 29–30); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73), muudetud direktiiviga 2009/31/EÜ (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114–135);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/105/EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ (ELT L 348, 24.12.2008, lk 84–97), muudetud direktiiviga 2013/39/EL (ELT L 226, 24.08.2013, lk 1–17)

Keskkonnaministri määruse
 „Nõuded reovee puhastamise ning heit-, sademe-,
 kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee suublasse
 juhtimise kohta, nõuetele vastavuse hindamise meetmed
 ning saasteainesisalduse piirväärtused“ eelnõu

Lisa 1

REOSTUSNÄITAJATE PIIRVÄÄRTUSED JA REOVEE PUHASTUSASTMED

Tabel 1

Reostusnäitaja	Reoveekogumisala koormus:									
	alla 300 ie		300–1999 ie		2000–9999 ie		10 000–99 999 ie		100 000 ja enam ie	
	mg/l ²	% ³	mg/l ²	% ³	mg/l ²	% ³	mg/l ²	% ³	mg/l ²	% ³
Biokeemiline hapnikutarve (BHT ₇)	40	-	25	80	15	80	15	80	15	80
Keemiline hapnikutarve (KHT)	150	-	125	75	125	75	125	75	125	75
Üldfosfor (P _{üld})	-	-	2	70	1	80	0,5	90	0,5	90
Üldlämmastik (N _{üld})	-	-	60	30	45	30	15	80	10	80
Heljuvaine (HA)	35	70	35	70	25	80	15	90	15	90
	Kohalduvad kõigile väljalaskmetele:									
	mg/l²					%³				
Ühealuselised fenoolid	0,1					75				
Kahealuselised fenoolid	15					70				
Naftasaadused	1					75				
Vesinikeksponent (pH)	6-9 ⁴									

Erandid, mis kohalduvad asula ühiskanalisatsioonist eraldi asetseva keemia-, tselluloosi-, puidu- või toiduainetööstuse heitveelaskme kaudu suublasse juhitava heitvee korral:

	mg/l²	%³
BHT ₇ süvamerelasu korral	125	80
KHT	250	75
KHT süvamerelasu korral	1250	70
P _{üld} ⁵	2	80
HA süvamerelasu korral	50	70
N _{üld} süvamerelasu korral ⁶	15	75
N _{üld} ⁷	75	75
	Erandid, mis kohalduvad asula ühiskanaliseerimisest eraldi asetseva tekstiilitööstuse heitveelaskme kaudu suublasse juhitava heitvee korral:	
	mg/l²	%³
KHT	160	75
	Erandid, mis kohalduvad asula ühiskanaliseerimisest eraldi asetseva naftatööstuse heitveelaskme kaudu suublasse juhitava heitvee korral:	
	mg/l²	%³
Naftasaadused	5	75

²Reostusnäitaja piirväärtus

³Reovee puhastusaste

⁴ Negatiivne logaritmi vesilahuse vesinikioonide kontsentratsioonist (mol/l)

⁵Kohaldub ka prügila heitveele

⁶Ei kohaldu keemiatööstuste heitvee väljalaskmetele

⁷Kohaldub üksnes keemiatööstuste või prügila heitvee väljalaskmetele

Tabel 2

CAS nr	EÜ nr	Reostusnäitaja	µg/l ⁸	Aine puudumise tuvastamiseks kasutatav mõõteprintsip ⁹
-	-	bromodifenüüleetrid ¹⁰	AP ²²	GC/MS:GC/ENCI/MS
85535-84-8	287-476-5	kloroalkaanid, C ₁₀₋₁₃	AP	GC/ECNI/(HR)MS; GC/MS/MS
117-81-7	204-211-0	di(2-etüül-heksüül)ftalaat (DEHP)	AP	GC/MS
115-29-7	204-079-4	endosulfaan	AP	GC/MS/MS
87-68-3	201-765-5	heksaklorobutadieen	AP	GC/MS/MS
608-73-1	210-168-9	heksaklorotsükloheksaan	AP	GC/MS/MS
-	-	nonüülfenoolid ¹¹	AP	GC/MS
608-93-5	210-172-0	pentaklorobenseen	AP	GC/MS/MS
-	-	tribütüültina ühendid ¹²	AP	GC/MS
1582-09-8	216-428-8	trifluraliin	AP	GC/MS/MS
115-32-2	204-082-0	dikofool	AP	GC/MS/MS
1763-23-1	217-179-8	perfluorooktaansulfoonhape ja selle derivaadid (PFOS)	AP	LC/MS/MS
124495-18-7	-	kinoksüfeen	AP	GC või LC/MS/MS
-	-	heksabromotsüklododekaanid (HBCDD) ¹³	AP	GC/MS/MS või LC
-	-	dioksiinid ja dioksiinisarnased ühendid ¹⁴ :	-	-
32598-13-3	-	PCB-77	0,04	-
70362-50-4	-	PCB-81	0,04	-
32598-14-4	-	PCB-105	0,04	-
74472-37-0	-	PCB-114	0,04	-
31508-00-6	-	PCB-118	0,04	-
65510-44-3	-	PCB-123	0,04	-
57465-28-8	-	PCB-126	0,04	-
38380-08-4	-	PCB-156	0,04	-
69782-90-7	-	PCB-157	0,04	-

52663-72-6	-	PCB-167	0,04	-
32774-16-6	-	PCB-169	0,04	-
39635-31-9	-	PCB-189	0,04	-
120-12-7	204-371-1	antratseen	0,1	-
118-74-1	204-273-9	heksaklorobenseen	0,05	-
50-32-8	200-028-5	benso(a)püreen	0,27	-
205-99-2	205-911-9	benso(b)fluoranteen	0,017	-
207-08-9	205-916-6	benso(k)fluoranteen	0,017	-
191-24-2	205-883-8	benso(g,h,i)perüleen	0,0082	-
76-44-8/1024-57-3	200-962-3/213-831-0	heptakloor ja heptakloorepoksiid	0,03	-
15972-60-8	240-110-8	alakloor	0,7	-
1912-24-9	217-617-8	atrasiin	2,0	-
71-43-2	200-753-7	benseen	50	-
470-90-6	207-432-0	klorofenvinifoss	0,3	-
2921-88-2	220-864-4	kloropüriifoss (etüülkloropüriifoss)	0,1	-
-	-	tsükloдиеенpestitsiidid (aldriin, dieldriin, endriin, isodriin summa)	0,01	-
107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetaan	10	-
75-09-2	200-838-9	diklorometaan	20	-
330-54-1	206-354-4	diuroon	1,8	-
206-44-0	205-912-4	fluoranteen	0,12	-
34123-59-6	251-835-4	isoproturoon	1,0	-
91-20-3	202-049-5	naftaleen	130	-
-	-	oktüülfenoolid ¹⁵	0,1	-
87-86-5	201-778-6	pentaklorofenool	1	-
122-34-9	204-535-2	simasiin	4	-
127-18-4	204-825-9	tetrakloroetüleen	10	-
79-01-6	201-167-4	trikloroetüleen	10	-
12002-48-1	234-413-4	triklorobenseenid	0,4	-
67-66-3	200-663-8	triklorometaan (kloroform)	2,5	-
74070-46-5	277-704-1	aklonifeen	0,12	-

42576-02-3	255-894-7	bifenoks	0,04	-
28159-98-0	248-872-3	tsübutriin	0,016	-
52315-07-8	257-842-9	tsüpermetriin ¹⁶	0,0006	-
62-73-7	200-547-7	diklorofoss	0,0007	-
886-50-0	212-950-5	terbutriin	0,34	-
56-23-5	200-262-8	süsiniktetrakloriid	12	-
-	-	DDT ¹⁷	0,025	-
50-29-3	200-024-3	para-para-DDT	0,01	-
95-47-6	202-422-2	o-ksüleen	5	-
108-38-3, 106-42-3	203-576-3, 203-396-5	m,p-ksüleen	5	-
108-88-3	203-625-9	tolueen	50	-
-	-	fluoriidid ¹⁸	1500 ¹⁹	-
-	-	pestitsiidid ²⁰	1	-
7440-43-9	231-152-8	kaadmium ja selle ühendid	5	-
7439-97-6	231-106-7	elavhõbe ja selle ühendid	1	-
7439-92-1	231-100-4	plii ja selle ühendid	14	-
7440-02-0	231-111-4	nikkel ja selle ühendid	34	-
7440-38-2	231-148-6	arsen ja selle ühendid	10 ²¹	-
7440-39-3	231-149-1	baarium ja selle ühendid	100 ¹⁹	-
7440-47-3	231-157-5	kroom ja selle ühendid	50	-
7440-31-5	231-148-8	tina ja selle ühendid	3	-
7440-66-6	231-175-3	tsink ja selle ühendid	50 ¹⁹	-
7440-50-8	231-159-6	vask ja selle ühendid	15 ¹⁹	-

⁸Reostusnäitaja piirväärtus, mida väljendatakse kogukontsentratsioonidena veeproovi üldmahus.

⁹GC – gaasikromatograafia

LC – vedelikkromatograafia

MS – massispektromeetria

(HR)MS – kõrgresolutsiooniga massispektromeetria

ECNI – negatiivsete ionide elektronihaarde massispektromeetria

¹⁰Üksnes tetra-, penta-, heksa- ja heptabromodifenüüleeter (CASi numbrid vastavalt 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

¹¹Nonüülfenool (CASi nr 25154-52-3, ELi nr 246-672-0), sealhulgas isomeerid 4-nonüülfenool (CASi nr 104-40-5, ELi nr 203-199-4) ja 4-nonüülfenool (hargnenud) (CASi nr 84852-15-3, ELi nr 284-325-5).

¹²Sealhulgas tributüültina-katioon (CASi nr 36643-28-4).

¹³See viitab järgmistele ainetele: 1,3,5,7,9,11-heksabromotsüklododekaan (CASi nr 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromotsüklododekaan (CASi nr 3194-55-6), α -heksabromotsüklododekaan (CASi nr 134237-50-6), β -heksabromotsüklododekaan (CASi nr 134237-51-7) ja γ -heksabromotsüklododekaan (CASi nr 134237-52-8).

¹⁴Ühendi grupi indikaatoritena määrata järgmised ühendid: 12 ühendit direktiivi 2013/39/EL mõistes: PCB-77; PCB-81; PCB-105; PCB-114; PCB-118; PCB-123; PCB-126; PCB-156; PCB-157; PCB-167; PCB-169; PCB-189. 12 dioksiinisarnast polüklooritud bifenuüli (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CASi nr 32598-13-3), 3,3',4',5'-T4CB (PCB 81, CASi nr 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CASi nr 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, CASi nr 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, CASi nr 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CASi nr 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, CASi nr 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, CASi nr 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CASi nr 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CASi nr 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CASi nr 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CASi nr 39635-31-9).

¹⁵Oktüülfenool (CASi nr 1806-26-4, ELi nr 217-302-5), sealhulgas isomeer 4-(1,1',3,3'-tetrametüülbutüül)-fenool (CASi nr 140-66-9, ELi nr 205-426-2).

¹⁶CAS 52315-07-8 viitab tsüpermetriini, alfa-tsüpermetriini (CASi nr 67375-30-8), beeta-tsüpermetriini (CASi nr 65731-84-2), tetra-tsüpermetriini (CASi nr 71697-59-1) ja tseeta-tsüpermetriini (CASi nr 52315-07-8) isomeeridele.

¹⁷DDT üldkontsentratsioon on isomeeride 1,1,1-trikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etaan (CASi nr 50-29-3; ELi nr 200-024-3), 1,1,1-trikloro-2-(o-klorofenüül)-2-(p-klorofenüül)etaan (CASi nr 789-02-6; ELi nr 212-332-5), 1,1-dikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etüleeni (CASi nr 72-55-9; ELi nr 200-784-6), ja 1,1-dikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etaan (CASi nr 72-54-8; ELi nr 200-783-0) summa.

¹⁸Ainerühma piirväärtus on summaarne piirväärtus, mis on määratud analüüsimeetodiga ISO 10359-1 või samaväärse meetodiga. Piirväärtus on fluoriidiooni kontsentratsioon lahuse faasis.

¹⁹Loa andja võib isiku põhjendatud taotluse korral ohtlikule ainele heitvee piirväärtuse seadmisel lähtuda võetava vee looduslikust foonist, suurendades fooni võrra loasse määratavat piirväärtust. Erand märgitakse keskkonnaloas kui ainele kehtestatud piirväärtus.

²⁰Grupi indikaatoritena määratakse ühendid CAS nr 1071-83-6, 94-74-6, 999-81-5, 67129-08-2, 107534-96-3, 60-51-5, 1702-17-6, 118134-30-8, 8018-01-7, 178928-70-6, 94-75-7.

²¹Kui heite põhjustajaks on jääkreostusobjekt, mille likvideerimise eest vastutajat pole võimalik kindlaks teha, siis jääb loa andjal kaalutusõigus piirväärtuse määramise suhtes.

²²AP – alla määramispiiri

Keskkonnaministri määruse
 „Nõuded reovee puhastamise ning heit-, sademe-,
 kaevandus-, karjääri- ja jahutusvee suublasse
 juhtimise kohta, nõuetele vastavuse hindamise meetmed
 ning saasteainesisalduse piirväärtused“ eelnõu

Lisa 2

**MÄÄRUSE NÕUETELE VASTAVUSE HINDAMISELE EELNENUD AASTA JOOKSUL VÕETUD PROOVIDE ARV
 JA NÕUDEID MITTERAHULDAVATE PROOVIDE LUBATUD ARV**

Määruse nõuetele vastavuse hindamisele eelnenud aasta kestel võetud proovide arv	4–7	8–16	17–28	29–40	41–53	54–67	68–81	82–95	96–110
Nõudeid mitterahuldavaid proove tohib olla	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Määruse nõuetele vastavuse hindamisele eelnenud aasta kestel võetud proovide arv	111–125	126–140	141–155	156–171	172–187	188–203	204–219	220–235	236–251
Nõudeid mitterahuldavaid proove tohib olla	10	11	12	13	14	15	16	17	18

Määruse nõuetele vastavuse hindamisele eelnenud aasta kestel võetud proovide arv	252–268	269–284	285–300	301–317	318–334	335–350	351–365
Nõudeid mitterahuldavaid proove tohib olla	19	20	21	22	23	24	25